

Sä nousut varhain, et kaipaa unta
Mä hiivin taakses ja seuraan kuinka hääräilet
itsekses, pidän kaikesta mitä teet

On hiukses sotkuiset, etsit tulta
Mä ruutupaidassas tuun sun viereen
Jutteleet, mainitset, yöllä tuulet on kääntyneet
Niin yksinkertaista
Voisin vain kuunnella
Istuu sun ikkunalaudalla
Niin yksinkertaista, aurinkoverhoissa
Itsekseen leikkii ja mietin
En täällä päivänvaloa pelkäis
Näytät kiltiltä, tutkin tarkkaan
Sun pienet ilmeesi alkaa melkein liikuttaa
Muttet saa sitä nähdä, hymyilen vain
Jo tiedän ottaisin kaiken vastaan
Ne kiivaat vuodet ja heikon ruumiin
Vieläkin uskoisin olit juuri se mitä hain
Niin yksinkertaista
Voisin vain jäädä
Ja istuu sun ikkunalaudalla
Niin yksinkertaista, aurinkoverhoissa
Itsekseen leikkii ja mietin
Kuinka noin vieraan voi tuntee jo näin
Ois helppoo käydä kiistelemään
Lehdistä, paidoista ja lähekkäin ei harhailis ensinkään
Niin yksinkertaista voisin vain kuunnella
Istuu sun ikkunalaudalla
Niin yksinkertaista, aurinkoverhoissa
Itsekseen leikkii ja mietin
En täällä päivänvaloa pelkäis